

oesken

NR. 1 • 7. ÅRGANG • JANUAR 1953

PERSONALE

Toft

Referat af SAMRÅDSMØDET

13. JANUAR 1953

PHILIPS: **Ansættelser:**

- 8. dec. 1952 Karsten Nielsson, L.K. (genantaget).
- 2. jan. 1953 frk. A. Hartelius, H.B.
- 2. jan. 1953 Leif Elkjær, SmApp. (genantaget).
- 1. febr. 1953 frk. Eva Toft Christensen, reklamen.

REPAX:

- 28. nov. 1952 Henry V. Hansen.

PHILIPS: **Fratrædelser:**

- 31. dec. 1952 salgschef E. D. Voss, lampeafd.
- 31. dec. 1952 afdelingschef J. Krogh, lampeafd.

ASAS:

- 31. dec. 1952 chauffør M. B. Hansen.

PHILIPS: **Udnævnelser:**

- 1. jan. 1953 afdelingschef W. Hoverby, SmApp. til salgschef.
- 1. jan. 1953 assistent Henning E. Hansen, D.B. til overass.
- 1. jan. 1953 overeks. Ove Beyer, lageret til lagerforvalter.
- 1. jan. 1953 fuldmægtig S. Funch, Industriafd. til afdelingschef.
- 1. jan. 1953 assistent fru L. Kilsgaard til korrespondent.

REPAX:

- 1. jan. 1953 assistent A. Techt Hansen til prøvemester.

ASAS:

- 1. jan. 1953 assistent frk. K. Suneson, tekn. afd. til korrespondent.

PHILIPS: **Jubilæer:**

- 20. jan. 1953 ekspedient Sv. E. Christian- sen, Århus, 10 år.
- 16. febr. 1953 fuldmægtig N. S. Kuntz, lampeafd., 25 år.

PHILIPS: **Bryllup:**

- 20. dec. 1952 indgik Børge Klemvig, telekommunikation, ægteskab med frk. Lizet Hestig.

Pkt. 1. *Regnskab.*

Regnskabet blev fremlagt og godkendt, dog gav udgifterne til sporten anledning til nogen diskussion.

Pkt. 2. *Interessekontor.*

Resultatet af det på sidste samrådsmøde nedsatte udvalgs undersøgelser af en eventuel ordning med Interessekontor Centralen blev forelagt, og man vedtog at gøre et forsøg, dog indtil videre kun omfattende funktionærer. En detaljeret redegørelse for ordningen, der omfatter forvaltnings- og opspæringsafdeling, vil tilgå samtlige funktionærer direkte fra PAP og PPF.

Pkt. 3. *Skandinavisk sportsstævne.*

Programmet for det skandinaviske sportsstævne blev gennemgået og det foreløbige udkast godkendt. Såfremt tilslutning fra Sveriges og Norges side opnås, er det tanken, at stævnet skal finde sted i dagene 30. maj—1. juni 1953.

Pkt. 4. *Generalforsamling.*

Bestyrelsens forslag om ændring af lovenes § 1 og 6 med hensyn til de enkelte firmaers repræsentation i bestyrelsen blev godkendt.

Pkt. 5. *Resten af vintersæsonen.*

Bestyrelsens meddelelse angående planerne for resten af vintersæsonen blev taget til efterretning. Instruktionsforedragsrækken bliver først påbegyndt fra efteråret 1953.

Pkt. 6. *Samariterkursus.*

Direktionen meddelte, at der vil blive påbegyndt et samariterkursus for ansatte såvel på fabriken som i Industrigården, i løbet af foråret. 18×2 timer og kursus'et vil blive afholdt i Industrigårdens kantine i tiden fra kl. 15—17. Nærmere meddelelse vil tilgå de enkelte, der væsentligt er rekrutteret blandt bedriftsværnets samariterkolonne.

Pkt. 7. *Eventuelt.*

Da den nye ferielov endnu ikke er færdigbehandlet fra Rigsdagens side, kan man ikke på nuværende tidspunkt udtale sig om ferieordningen.

Forsiden: Masser af huller
(se modstående side)

HULKORTAFDELINGEN

Overskriften på denne artikel burde vist hedde „Nu kommer den fagre tid, vi ventede" så længe“, med eftertryk på sidste sætning, for det er jo ingen hemmelighed, at vi har ventet så temmelig længe, inden vi nu kan gå i gang med hulkortanlæg her på Industrigården. Der har lige siden den første maskine ankom, været en vis nysgerrighed eller skal vi kalde det interesse for hvad der skulle være nede i det store tomme lokale på 3. sal. Vi har også hørt mange forskellige rygter om, hvad disse maskiner egentlig kan. PAP-æskken har bedt om en artikel allerede nu, hvor vi endnu ikke er startet, så det kan kun blive til lidt om, hvilke maskiner vort anlæg kommer til at bestå af, samt om hvad disse maskiner kan. Hvorledes forretningsgangen og organisationen bliver er endnu ikke fastlagt.

Princippet i hulkortsystemet er dette, at man i stedet for det originale bilag bruger et kartonkort, hvori man overfører de ønskede oplysninger fra originalbilaget i form af huller. Dette kort, der er grundpillen i systemet, har 80 lodrette rækker med tallene 0—9, herudover kan der hulles 2 ekstrahuller over 0 rækken, således at man kan udtrykke 12 forskellige positioner i en kolonne. Disse overhuller anvendes til alfabetisk hulning, idet en kombination af et overhul og et tal giver et bogstav. Et 12 hul og et 1 bliver til A, 12 og 2 B, o.s.v. Endvidere kan disse overhuller bruges til at give impulser til styring af forskellige maskinfunktioner, som det i en artikel som denne vil føre for vidt at komme ind på. Det skal dog lige nævnes, at vi skiller vore fakturakort fra kreditkortene med et overhul i en bestemt kolonne. Når vi så udarbejder vor omsætningsopgørelse, giver dette hul maskinen besked om, at subtrahere beløbene for disse kort og ellers at addere.

Vi har kaldt kortet grundpillen i systemet, det er det også. Det kan anvendes til utallige formål, når det først er hullet, men, for der er et men, endda et stort, kortet skal være hullet korrekt. Derfor er det af stor betydning, at bilagene er udfærdiget rigtigt og tydeligt. Damerne, der betjener

Maskinens funktionstavle kobles.

hullemaskinerne, huller med en hastighed af ca. 3 huller i sekundet, så de kan ikke og skal heller ikke granske bilagene. Bliver bilaget udskrevet forkert, bliver kortet og dermed de lister, der udfærdiges med kortet som grundlag, også forkerte. Vi benytter derfor lejligheden til at appellere til alle, der udarbejder bilag, der senere skal anvendes i hulkortafdelingen, om at være omhyggelige ved udskrivning og udregning.

Maskinen, der bruges til hulning, er yderst simpel, den har 12 tangenter, en for hver position i en kolonne. Før at kontrollere, at de indhullede oplysninger er rigtige, sendes kortene til en kontrolmaskine, der svarer nøje til hullemaskinen, kun har den stumpe følestifter i stedet for knive. Så længe der er overensstemmelse mellem bilagets oplysninger og kortet, fører maskinen kortet frem, er der uoverensstemmelse, standser maskinen fremføringen. Vi bemærker, at den, som huller bilagene ikke selv kontrollerer dem, dette skulle sikre mod fejllæsning af

Hulkortlisterne afstemmes.

bilaget, hvad det forøvrigt også har vist sig at gøre i praksis.

Når kortene er hullet, ligger de i samme orden eller snarere uorden, som da vi modtog dem fra prisafdelingen. Før kortene behandles, må de derfor sorteres ind i den orden, der passer til næste arbejde. Hertil bruges en sorteremaskine, den er udstyret med 13 rum, et for hver position i kolonnen plus et til kort, der ikke er hullet. Kortet føres frem under en børste og hen under nogle skinner, der ligger forskudte, således at når børsten mærker et hul på 5-hullets plads i kortet, er dette netop nået hen under den skinne, der fører til 5-rummet. Den impuls, der nu kommer, bevirker, at der kun er en vej for kortet, nemlig til 5-rummet. Maskinen arbejder med en hastighed af 27.000 kort i timen, det vil sige, da vi kun kan sortere en kolonne ad gangen, er kapaciteten ved sortering af bilagsnr. (5 cifre) altså på godt 5000 i timen.

Efter at kortene er sorteret i den orden, vi ønsker vor liste skal vise, sendes de gennem tabulatoren, som er en kombineret regne- og skrivemaskine; maskinen fører kortene frem under et sæt børster — 80 stk., en for hver kolonne — disse børster „læser“ de indhullede oplysninger, som derefter sendes ad kabler til de funktioner i maskinen, der skal behandle dem. Det er på denne maskine, alle vore lister udarbejdes, ligesom vi også skal bruge den til udskrivning af fakturaer, når vi kommer så langt. Den kører 9000 kort igennem i timen, hvis det er listning, der er tale om, det vil sige skrivning af alle kortets oplysninger. Skal den også addere eller subtrahere, nedsættes hastigheden en smule, alt efter hvor mange totaler den skal skrive.

Til denne maskine kan kobles en hullemaskine (sumpunch), således at hver gang ma-

Collatoren sættes i sving.

skinen skriver en total, hules et nyt kort med slutsummen samt navn eller nummer. Disse sumkort er overordentlig nyttige, idet de erstatter mange detailkort. I praksis betyder det, at når vi udarbejder salgsopgørelser for kalenderåret 1952, kan vi nøjes med at behandle ca. 40.000 kort i stedet for ca. 100.000. Så selv om maskinerne arbejder hurtigt, sparer vi trods alt en masse tid. De 40.000 kort udgør en kortstamme på ca.

Kortene sorteres.

7.50 m, så der er noget at tage af. Disse mange sumkort sorteres dog ikke på en gang, men lægges ind måned for måned. Til dette bruger vi en collator, som er en slags sorteremaskine. Den adskiller sig fra sorteremaskinen ved at have 16 affølingsbørster, hvor den anden kun har 1, og så ved at man ikke kan sortere på den. Collatoren kræver nemlig, at kortene ligger i orden. Den kan lægge to stammer kort sammen til een, den kan udskille de kort, der svarer sammen, fra 2 forskellige stammer. Den kan kontrollere, at der ikke er to kort med samme nummer, og hvis der er 2, så lægge det ene fra.

Den sidste maskine i vort anlæg er calculatoren; den kan multiplicere, dividere, addere og subtrahere tal, der er indhullet i

kortet. Resultatet huller den selv, enten i det samme kort eller i kort, der er sorteret ind mellem kortene. Vi får ikke denne maskine lige med det samme, men forhåbentlig så tidligt, at vi kan begynde at fakturere fra 1. maj 1953.

Vi har nu fortalt Dem lidt om, hvad disse maskiner kan, de kan nu meget mere end hvad der her er skrevet. Men dels tillader pladsen ikke mer og dels er vi endnu ikke selv blevet fortrolige med anlægget. Eet vil vi understrege, maskinerne kan ikke tænke, de kan kun registrere, hvad der er hullet i kortene. Så er der fejl på listerne, skyldes det enten, at der er hullet forkert, eller at bilagene er forkerte. I langt de fleste tilfælde viser erfaringerne, at det er det sidste, der ligger til grund for fejl på listerne.

Hvad sker der nu?

Nu flyver kalken igen — til fornøjelse for få, men til ærgrelse for mange. Og hvad er det så, vi laver denne gang?

Ophavet til ombygningen er egentlig TELE-fabriken. Fabriken havde lavet en ny planlægning for dens fremtidige disposition over lokalerne, og dette resulterede i, at TELE måtte forlægges uden for fabriksens område. Og da *Magasin du Nord* netop i de sidste måneder har flyttet sit lager fra „Industrigården“s østfløj, havde vi mulighed for at placere TELE hos os.

Nu var den mulighed at lade TELE flytte ind i de lokaler, hvorfra *Magasin* flyttede ud *dog for simpel*. Vi satte os til at overveje, om det hele nu var så praktisk, som det burde være.

Resultatet blev altså igen en større ombygning og flytning, men til gengæld mener vi at nå til et godt og praktisk resultat.

På 1. sal i den vestligste halvdel af „Industrigården“s nordfløj ligger den kommercielle telekommunikationsafdeling. Under sig havde denne afdeling i stueetagen en del af ASAS' lager, som der faktisk på grund af visse påtænkte omlægninger hos ASAS ikke ville være brug for ret meget længere. Oven over — på 2. sal — lå PHILORA-monteringsafdelingen, som til gen-

gæld havde sit færdigvarelager placeret helt øvre i østfløjens stueetage. Det var derfor ret nærliggende at skabe bedre koncentration for *begge disse afdelinger*.

Resultatet vil — når ombygningen og flytningen er tilendebragt — være, at TELE er placeret således:

Fabrik, prøverum m. v.: 2. sal i nordfløjen.
Commerciel afdeling: 1. sal i nordfløjen.
Færdigvarelager: Stuen i nordfløjen.

Altså en såre hensigtsmæssig placering der nok skal gøre sit til at skabe en nær kontakt mellem disse afdelinger indbyrdes.

Østfløjen — mod Strandlodsvej — som vi nu helt har overtaget efter *Magasin du Nord*, er udnyttet således:

Stuen: Commercielt PHILORA-lager.
1. sal: PHILORA-monteringsafdeling, underdelslager samt tilhørende kontorer.
2. sal: } Fabrikslager.
3. sal: }

Placeringen af en del af fabriksens lager i „Industrigården“ har samtidig medført, at vi i løbet af foråret opgiver vort hidtidige lager i „Tvedes Bryggeri“ på Vesterbrogade 140.

MOSTERS BRILLER

Frit efter Armand J. Gariepy

USE OF PSYCHOLOGY IN MOTIVATING

H. C. Andersen fortæller i „*Lykkens Kælosker*“ om mosters briller. Med dem på kunne man se ind i fremtiden.

Hvad ville De ikke give for at eje sådan et par briller?

Hvis De tilmed blev i stand til at ændre lidt ved den fremtid, De så, hvad ville De så ikke give mere?

Det hele er et spørgsmål om ens egen indstilling. En positiv indstilling er mere værd for ens fremtid end et par magiske briller. Prøv med Dem selv.

Tænker De positivt? Har De tillid til Deres egne evner? Har De gjort noget for at erhverve Dem kundskaber udover de skolepligtige? Tænker De på at udvikle nye evner og egenskaber?

På et eller andet tidspunkt i tilværelsen står man over for at skulle tage bestemmelse, om man vil mere end alle andre. Det kræver koncentration, viljestyrke, udholdenhed og ikke mindst afsavn på gennemføre snart taget ligegyldig hvilken uddannelse. For at man skal beslutte sig til det og kunne gennemføre det, må der være et ledemotiv. Man må vide, hvad man vil. Man må vide, om man ønsker selv at skabe sin fremtid eller lade den bestemmes af udviklingen.

Det at skabe sin egen fremtid vil sige, at man sætter sig et mål, at man sætter sin vilje ind på at nå det, at man bestemmer sig til at ofre, hvad der skal til for at skaffe sig de nødvendige kundskaber, evner og egenskaber — og gennemfører det.

Hvilket mål, man skal sætte sig, er for mange svært at sige bestemt. Det er heller ikke nødvendigt at formulere målet konkret. Det gælder naturligvis om at bestemme inden for hvilken erhvervsgren eller i hvilken retning man ønsker at dygtiggøre sig. Men langt vigtigere er det — så tidligt som muligt — at sætte sig det mål, overhovedet at ville dygtiggøre sig. Det vil meget snart afklares, i hvilken retning, evnerne og interesserne i virkeligheden går.

Har man først gjort sig målet klart, er succesken kun afhængig af viljen — den

fortsatte vilje og koncentration. Svinger den, eller opgiver man på forhånd at sætte målet eller søge det nået, skal man være varsom med, hvad man giver skylden. Det er ikke læren om, at man selv skaber sin fremtid, der har svigtet. Det er manden. Man må passe på ikke at gøre som han, der skød skylden på geværet, fordi han ikke kunne ramme.

Har De den opfattelse, at sætningen om, at man selv skaber sin fremtid, ikke er rigtig, så ransag endnu en gang Dem selv og Deres indsats.

Grunden vil i de fleste tilfælde være at søge i manglende selvtilid. Desværre er der for mange, der simpelthen ikke tør tro, at de kan. De når aldrig frem til at få undersøgt, om det er rigtigt, fordi bekymringer og indbildte hindringer tapper modet og kraften af dem forinden.

Det, der først og fremmest skal til, er en positiv indstilling. Over for alt; arbejde, liv, fritid, kundskaber, medmennesker o.s.v. Begynd med at udrydde mistilliden til egen formåen. Sig: jeg kan, i stedet for: jeg kan ikke. Lær, at *det eneste, der sætter en grænse for vore muligheder, er vor egen tvivl*. Hvad er det nemlig, der bestemmer vore muligheder. Er det medfødte egenskaber, omgivelser, held? Til en vis grad naturligvis, ja, men det altafgørende er vor egen vilje. Kundskaber er ikke medfødte. Evner og egenskaber er ikke udviklet. Det er overladt til os selv, om kundskaberne skal erhverves og hvilke evner, der skal arbejdes på at udvikle.

Vær aldrig bekymret for, at Deres stræben ikke bliver bemærket. Der er ikke noget, der i den grad springer i øjnene som initiativ og målbevidsthed, og der er ikke noget, ledelsen — ligegyldigt hvor De befinder Dem — spejder mere ivrigt efter.

Er det først lykkedes Dem at frigøre Dem for negativ indstilling til Dem selv og Deres omgivelser, så at De føler og tænker positivt, må De mere eller mindre klart bestemme Dem til, i hvilken retning De ønsker, Deres fremtid skal gå. Det gælder om at holde sig det nærmeste mål for øje. En-

demålet kan godt ligge højt og fjernt. Der vil dog altid være et nærmeste mål. Det vil undervejs f. eks. kunne være nødvendigt at lære sig sproget.

Gradvist det foruden kundskaber være nødvendigt at opbygge egenskaber. Det er andre egenskaber og livsvaner, der kræves af Dem i Deres fremtids stilling. Begynd at tænke på, hvordan De ville handle, hvis De allerede var et trin eller to længere fremme. Man binder sit liv til en plan og nogle vil det måske forekomme uendelig trist at tænke på. Prøv det. Prøv blot en gang som mange andre før Dem at gøre noget, som De ikke bryder Dem om eller som De ikke tror Dem i stand til. Hvis det i kraft af Deres viljestyrke lykkes Dem, vil den tilfredsstillelse, De føler, få enhver fornemmelse af noget trist eller bundet til at vige for glæde og stolthed. Jo mere, man går op i en ting, desto større bliver arbejdsglæden. Præg selv Deres arbejde, og De vil lære at holde af det.

En betingelse, for at det hele skal lykkes, er dog, at De samtidig udvikler Deres personlighed. Vær ægte og retfærdig, også i Deres omdømme og omtale af andre. Vær loyal.

Lær at tilpasse Dem. Ændrede tider, ændrede skikke. Vær altid opmærksom på udviklingen. Stands op og tænk Dem om en gang imellem. Er stillingen stadig den samme — er det de samme krav, den stiller — er vi fulgt med udviklingen?

Følge med udviklingen må enhver, også de, der iøvrigt ikke vil gøre forsøg på at stræbe højere; de danner den faste stok, som besætter de stillinger, hvor flid og orden, erfaring, soliditet og pålidelighed er egenskaber, der særlig har betydning.

De, der er glade og tilfredse i sådanne stillinger, og som udfører deres arbejde solidt og godt, men som på et eller andet tidspunkt har gjort op med sig selv, at de ikke ville kaste sig ud i kampen for flere kundskaber og egnethed for højere stillinger, fortjener også respekt. Man kan jo ikke have en verden med ene ledere, stjernemennesker og genier.

Men det, det i så høj grad gælder om for de enkelte i denne faste stok, er at lære at være tilfredse — at forstå, at det er af egen fri vilje og ikke, fordi de er underkendte eller misforståede, at de ikke kommer længere.

Ved en positiv indstilling til vort arbejde, vor position og vort mål, lærer vi at blive tilfredse og i stand til at løse de opgaver, livet og vi selv stiller os.

SPORTEN

Nu synes vort håndboldhold at have genvundet fordums styrke, holdet arbejder sig støt op i den bedste halvdel i turneringen. Holdet vandt sin sidste turneringskamp over Gentofte Rådhus med 9—6, og det gav dem åbenbart selvtillid, for i Handelsbankens juleturnering spillede holdet stærkt, selvom det tabte sin første kamp til Mærsk med 3—4, og det var kun fordi halvlegene var på 7 min. og ikke som ellers på 10 min., påstår vore spillere. PAP vandt imidlertid træstrækken. Nu har holdet pause til den 15. februar, og da det er Mærsk, de skal møde, skal der nok blive trænet i den mellemlygende tid.

For vore bordtennisspillere er det gået lige modsat håndboldspillerne, de startede i den store stil og vandt de to første kampe, men tabte så de to næste. Til ØKB blev nederlaget så knebent, som det kunne, 4—5, til B & W tabte vi med 2—7, til denne kamp manglede holdet Roland Hansen, og med ham på holdet var resultatet nok blevet anderledes. Efter disse to nederlag kan holdet vist ikke regne med at blive placeret meget bedre end som nr. 4, hvad der jo også er en pæn placering, selvom det ikke helt er i overensstemmelse med det skræmt, vi hørte fra visse af spillerne, før turneringen.

Vore badmintonspillere har ikke ført så omskiftelig en tilværelse, det har tværtimod været meget konstant og meget jævnt. A holdet må vist regne med at rykke ned, og D holdet bliver vel ikke bedre placeret end som nr. 4.

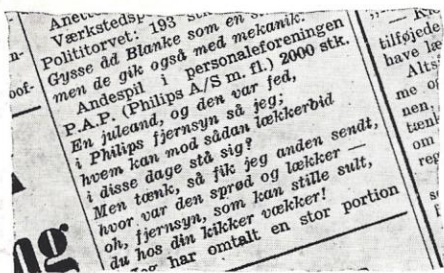
Midt i al bedrøveligheden er der også noget glædeligt at berette. Mogens Silladsen er blevet udtaget til H.K.B.U.s hold mod F.K.B.U., endda som 1. single, PAP-æskens gratulerer.

Til sidst vil vi gerne korrigere visse rygter angående d'herrer Larsen og Andersens styrke i herredouble. Det er sikkert sivet ud, at de i en handicapturering i double vandt over 2 mesterrækkespillere, men man glemte vist at fortælle, at de fik hele 16 bolde og 2 server forud. Vi behøver vel heller ikke at fortælle, at de senere i turneringen tabte, fordi de fandt deres „normale“ spil frem.

PAP-MIX

Andespillet

fredag den 19. december s. å. gav kr. 500,00 i overskud, og beløbet blev sendt til „Aftenbladet“'s juleindsamling.

„Åbent hus“

afholdes den 24. februar, og ingeniør Borella indleder aftenen med at causere og fremvise egne farveoptagelser fra en af sine ture gennem Europa. Derefter er der som sædvanlig „frit slag“ resten af aftenen.

Ferielotteriet

trækkes ganske vist først engang i april, men der erindres herved om, at nye deltagere kan nå at komme med i lodtrækningen. Henvendelse skal ske til fru Knudsen, Pope A/S.

Skakturneringen

afvikles med een kamp om måneden. Vi har foreløbig mødt General Motors, til hvem vi tabte ret overlegent, — samt Handelsbanken, som ikke fik lejlighed til at vise deres fulde styrke, idet vi på grund af overvældende travlhed i firmaet så os nødsaget til at melde afbud. I denne måned møder vi Hafnia, og resultatet er vist på forhånd givet, idet det eneste, vi endnu mangler, er styrke og rutine. Men vi kæmper uførtrodt videre og håber på, at øvelse gør mester, og at der før eller senere vil melde sig nogle flere interesserede.

Hjemmeværnet

havde skydeøvelse den sidste søndag før jul. På denne udmærkede valgte dato, hvor man ikke har andet at bestille end at tænde det sidste lys i adventskransen, stillede 5 morgenduelige skytter for at få indhentet lidt af det forsømte. Og man må sige, at de gik til sagen med ildhu. I hvertfald gik Funch's trommehinde, som ikke er vant til alt det skyderi, pludselig i stykker. Han påstår, at det egentlig ikke virker særlig generende, og han er som bekendt fornylig blevet udnævnt til afdelingschef, så noget må der jo være om det, selv om man ikke forstår, hvordan han kan blive noget ved musikken, når han ingen trommehinde har.

Ombrydergåden

i julenummeret har åbenbart voldt vore kære læsere store vanskeligheder, for der indkom kun 20 løsninger. Blandt de indsendte besvarelser blev der trukket lod om 3 præmier, som gik til

frk. Rita Vahlkvist kr. 25,00
hr. Folmer Sørensen „ 15,00
hr. Fagerstrøm „ 10,00

ER DE UTILFREDS
med bestyrelsen?

Så husk

GENERALFORSAMLINGEN

Onsdag den 28. januar

Rosinen

— Jeg kan ikke døje ham incassator Petersen!!

— Jamen, far, hvorfor be'r du ham så altid om at komme igen en anden dag?

PAP-æsen: Personaleblad for PHILIPS A/S, A/S AXEL SCHOU og POPE A/S.

Ansvarshavende redaktør: A. Frederiksen. I redaktionen: J. Skelbæk, Rud Jeppesen og A. Walther.
Sportsmedarbejder: Børge Andersen. — Fabrikens repræsentant i redaktionen: H. Lykke.